

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, declarat de inculpatul

Morari Ian Anatolie, născut la 29 iunie 1984, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Astronauților 2/1, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2015, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	09.02.2016 – 26.04.2016,
<i>instanța de apel:</i>	31.05.2016 – 13.09.2016,
<i>instanța de recurs:</i>	22.11.2016 – 18.01.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Morari Ian a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Corpurile delictive - mijloacele bănești în sumă de 200 euro - 4 bancnote de 50 euro, cu seriile și numerele X 61173826094, V 44219377885, P 266 32159714, V 35783326102, au fost confiscate în beneficiul statului.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Morari Ian Anatolie, fiind condamnat la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2015, a comis corupere activă în privința consilierului de probațiune al BP Botanica, mun. Chișinău, Dumitru Vasile Petreanu, în următoarele circumstanțe.

La 18 decembrie 2015, orele 11:15, inculpatul Morari I., prezentându-se la Biroul de probațiune Botanica din bd-ul Ștefan cel Mare 180, bir. 512, unde a fost citat de către consilierul de probațiune al BP Botanica Dumitru Petreanu, pentru a-i fi adus la cunoștință modul și condițiile de executare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a propus ultimului mijloace bănești în sumă de 200 euro, în vederea mușamalizării executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, adică în vederea emiterii unui certificat fictiv despre executarea pedepsei.

Astfel, 100 euro Morari I. i-a oferit în ziua de 18.12.2015, iar 100 de euro a promis de a-i transmite după sărbătorile din iarna anului 2015, fapt la care, consilierul de probațiune al BP Botanica, mun. Chișinău, Petreanu Dumitru, a refuzat să primească careva sume bănești, comunicându-i despre acest fapt condamnatului, permițându-i să plece.

La 21 ianuarie 2016, orele 10:00, Morari I., aflându-se la sediul Biroului de Probațiune Botanica, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 180, în biroul nr.512, urmând realizarea interesului personal, adică de a corupe consilierul de probațiune în scopul eschivării de la executarea pedepsei penale cu ore de muncă neremunerată în folosul comunității, a oferit și transmis personal, lui Dumitru Petreanu, mijloace bănești în sumă de 200 euro.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, vina inculpatului este dovedită prin probele administrate, inclusiv prin procesul-verbal de consemnarea măsurilor speciale din 01.02.2016, referitoare la interceptarea și înregistrarea comunicării și de imagini care a avut loc între Morari I. și Petreanu D., cu anexă stenograma discuțiilor și procesul-verbal de examinare din 01.02.2016 a CD-R-ului cu număr de inventar 1701, care conține interceptarea și înregistrarea comunicării și de imagini care a avut loc între Morari I. și Petreanu D..

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, ca corupere activă, adică promisiunea și oferirea unei persoane publice a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin pentru acesta, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, este caracterizat pozitiv, are la întreținere 2 copii minori, dar a comis o infracțiune gravă.

Instanța a menționat că, pentru săvârșirea infracțiunii incriminate este prevăzută pedeapsa cu închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată, prin prisma art. 34 alin. (1) Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului a fost comisă în stare de recidivă simplă.

Potrivit art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Instanța a statuat că este rațional de aplicat față de inculpat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Inculpatul deja a executat integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2015, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, nefiind necesară cumularea pedepselor aplicate.

Solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în acest caz nu sunt fondate și nu sunt aplicabile inculpatului, deoarece nu au fost constatate circumstanțe care ar putea fi atribuite ca excepționale.

3. Procurorul în Procuratura anticorupție, Mirandolina Sușițaia, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, cu executare.

Apelantul a indicat că la stabilirea pedepsei, instanța urma să ia în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în cazul inculpatului, instanța urma să țină cont de starea de recidivă la comiterea infracțiunii, dat fiind că pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 12.10.2015 nu era executată la momentul comiterii infracțiunii din 18.12.2015, nefiind stins antecedentul penal.

3.1. A declarat apel și avocata Svetlana Olari, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Apelanta a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră.

La stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a explicat că a săvârșit infracțiune din motiv ca să poată activa în continuare pentru întreținerea copiilor minori, s-a căit sincera în cele comise, este caracterizat pozitiv, pedeapsa stabilită anterior a fost executată, este angajat în calitate de șofer de curse lungi, această activitate fiind unica sursă de întreținere a copiilor minori.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, apelul avocatei Svetlana Olari a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de procuror a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Morari Ian a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, dar anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 12.10.2015 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind rezonabil de aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoarea fără suspendarea condiționată a executării ei.

Prima instanță nu a apreciat corect caracterul social periculos al faptei comise de inculpat, cât și personalitatea acestuia.

Totodată, este neîntemeiat argumentul apărării cu referire la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpat.

Împrejurările menționate în apelul apărării nu constituie circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, ce ar permite micșorarea pedepsei sub limita prevăzută de lege.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că instanța de apel eronat a concluzionat că a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Or, el a fost condamnat prin sentința Judecătoria Botanica din 12.10.2015, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost executată înaintea pronunțării sentinței instanței de fond.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea - după executarea pedepsei.

Materialele cauzei penale confirmă că la momentul aplicării pedepsei, el deja executase integral pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, la data pronunțării sentinței din 26.04.2016, el nu avea antecedente penale, fiind aplicabile sunt prevederile art. 111 lit. (e) Cod penal.

Instanța de apel nu a motivat în decizia pronunțată aplicarea pedepsei cu închisoarea față de el.

Pedeapsa cu închisoarea nu este echitabilă deoarece pe parcursul judecării cauzei penale el a manifestat un comportament conștiincios, s-a prezentat la imediata citare a organului de urmărire penală și instanței de judecată, nu a creat impedimente la buna desfășurare a procesului și la aflarea adevărului, și-a recunoscut integral vina, are loc permanent de trai, este încadrat în câmpul muncii, are familie și doi copii minori la întreținere, este caracterizat pozitiv, a fost impus de situație să comită infracțiunea incriminată, deoarece activând ca șofer de cursă lungă, nu dispunea de timpul necesar pentru executarea pedepsei, unica sursă de venit pentru el și copiii minori este salariul din activitatea de șofer.

Instanța de fond corect i-a individualizat pedeapsa, ținând cont de prevederile art. 325 alin. (1), 364¹ Cod de procedură penală și 90 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 61, 75, 34, 82, 111 alin. (1) lit. e) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și

a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei. Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător (pct. 3., 4. din decizie).

Or, inculpatul a executat pedeapsa penală precedentă la 21.03.2016, dar a comis infracțiunea din speță la 18.12.2015, adică fiind cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită anterior cu intenție, adică în stare de recidivă.

Totodată, sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prevede închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar art. 82 alin. (2) Cod penal stipulează expres că mărimea pedepsei pentru recidivă **nu poate fi mai mică de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse** prevăzute la articolul corespunzător, care pe caz, ținând cont de beneficierea reducerii cu o treime, potrivit prescripțiilor din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, constituie **4 ani închisoare**, inculpatul, deci, fiind corect condamnat la **2 ani închisoare, cu executare**.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (pct. 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (pct. 5. din decizie).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2. – 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Morari Ian Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco